

به ما نشان بده چگونه پایانی نیکو داشته باشیم

کشیش وایلی لوری

داشتن پایانی نیکو از زمان حاضر شروع می‌شود. ممکن است اعتراف به پیر بودن یک مشکل قدیمی باشد، اما مسیحیان جوان‌تر به نمونه‌هایی از مقدسین مسن نیاز دارند، افرادی که سن خود را پذیرفته‌اند و در حال رشد دادن میوه‌های روحانی در سال‌های پایانی عمر خود هستند.

تشویق دوستان بزرگ‌تر یک برکت متمایز است. سیدنی تقریباً شصت سال از من بزرگ‌تر بود، اما تقریباً سال‌های آخر زندگی‌اش یکی از نزدیک‌ترین دوستان من بود. او با من از طریق تلفن تماس می‌گرفت و معمولاً اولین کلماتش این بود، "من هستم آن پیرمرد"، سیدنی سن خود را پذیرفته بود و از جایی که چندین دهه محبت خدا را تجربه کرده بود، متعهد شده بود که پایانی نیکو داشته باشد.

سیدنی به من نشان داد که چگونه برای داشتن پایانی نیکو به سه کلمه توجه کنم. یک برای ملاقات دوستی که بر بستر مرگ بود با او همراه شدم، سیدنی در کنار دوستش خم شد و آرام با او صحبت کرد، با او دعا کرد و بعد از دعا به دوستش گفت، "بیلی، سه کلمه: من-دوستت-دارم." همین بود، سه کلمه‌ی ساده اما بسیار درخورد توجه. او سیدنی بود، شخصی که مردم را به روش‌های ساده اما قابل توجه دوست می‌داشت. سیدنی می‌خواست در مورد آنها بداند، برای او فرق نمی‌کرد که آن شخص همسر خودش باشد که از آلزایمر رنج می‌برد یا دکترها و پرستارهایی که خودش را زمانی سخته کرده بود و یا با سرطان روبرو شده بود کمک کرده بودند، یا حتی گارسن رستوران که قبل از نهار برای او یک لیوان قهوه آورده بود، سیدنی مشتاق بود در مورد آنها بیشتر بداند، از شرایط و احوال آنها با خبر شود، او می‌خواست بداند برای چه نیازهایی دعا کند یا چگونه به آن افراد کمک کند. من به آن "مرد پیر" نگاه می‌کردم، خداوند و مردم را از طریق همان سه کلمه‌ی ساده خدمت می‌کرد.

برکت بزرگ نظاره‌گر بودن زندگی شخصی که در پی داشتن پایانی نیکو است صرفاً یادگیری شیوه‌ای برای زندگی بهتر در آینده نیست. بلکه برای آموختن نحوه‌ی زندگی برای امروز است. مردان و زنانی که نیمه‌ی دوم زندگی خود را با بلوغ و وفاداری به خدا ادامه می‌دهند برای نسل‌های جوان باعث تشویق هستند تا آنها همین حالا آن شکل زندگی را در پی بیگردند.

در عهد جدید می‌خوانیم که چگونه تیموتائوس از برکات نمونه‌های وفادار و خداترس بهره می‌برد. نه فقط مادر بزرگ او لوئیس و مادرش افنیکی برای او الگو بوده و او را در ایمان تربیت کرده بودند، بلکه پولس رسول هم به جنگ نیکو جنگیده، دور خود را به پایان رسانیده و ایمان خود را حفظ نموده بود. تیموتائوس به درس‌هایی که

از زنان و مردان سالمند اطرافش می‌آموخت نیاز داشت تا در دعوت خود کوشا و پر ثمر باشد. به بعضی از راه‌هایی که پولس برای داشتن پایانی نیکو پیموده بود فکر کنید:

- او به دعا، نیایش، پرستش و اطاعت از خدا تا به آخر متعهد بود.
- او با فیض خدا و با دلیری متحمل رنج‌های بسیار شد.
- او با فروتنی، قناعت، شکرگزاری، شادی و امید زندگی کرد.
- او دیگران را محبت نموده و خدمت کرد، حتی اگر برایش سخت بود.
- او به فکر نسل بعد بود و آنها را برای خدمت پرورش داد.
- او برای مرگ آماده شد و مشتاق بود با مسیح باشد.

پولس "مسابقه را به پایان رساند،" و الگوی کلی زندگی او تصویری از فیض و پایداری خداوند بود، اما در حقیقت اولویت‌های زندگی پولس نیازهای اساسی برای هر سنی است.

ما با برنامه‌های فشرده، فشارهای روزانه و بهای پیروی مسیح روبرو هستیم، ایمانداران جوان‌تر می‌خواهند بدانند که همه چیز به خوبی پیش خواهد رفت. ترس‌های گناه‌آلود ما و دروغ‌های دنیا در پی آن هستند تا ما را به این باور برسانند که باید به هر قیمتی در پی موفقیت و لذت بردن باشیم، اما ایمانداران بالغ از آینده‌نگری و دیدی صحیح برخوردار هستند، آنها همواره بر این موضع هستند که راه خدا بهترین است. ما به نمونه‌هایی زنده که پیر و حکیم هستند نیازمندیم تا شهادت دهیم که خدا وفادار است و در نهایت وفادار بودن به او مهم‌ترین موضوع است.

هیچکس از فردا خبر ندارد، و ما همواره مراحل جدید و ناشناخته‌ای را در زندگی تجربه می‌کنیم. ممکن است خداوند پایان را برای ما پیش از برنامه‌ریزی ما در نظر داشته باشد، اما در هر حال خداوند رحیم است. در همین راستا مزمور نویسی طریقی برای ادامه و دعا به ما می‌دهد:

ای خدا از طفولیت مرا تعلیم داده‌ای و تا الآن، عجایب تو را اعلان کرده‌ام. پس ای خدا، مرا تا زمان پیری و سفید مویی نیز ترک مکن، تا این طبقه را از بازوی تو خبر دهم و جمیع آیندگان را از توانایی تو (مزمور ۷۱):

(۱۷-۱۸).

بعضی به اشتباه تصور می‌کنند دعوت به داشتن پایانی نیکو صرفاً مربوط به زنان و مردان بالای هشتاد سال است، اما آماده‌سازی خیلی زودتر شروع می‌شود. رفتار و زندگی خداپسندانه‌ای که طی سالیان ادامه دارد، در دوران پیری نمونه‌های نیکو را می‌سازد که به شکلی تاثیرگذار و فراموش نشدنی بر ایمانداران جوان تاثیر می‌گذارند. نیاز به وفادار بودن در نیمه‌ی دوم زندگی آنقدر مهم است که نباید منتظر ماند، زیرا به زودی دیر خواهد شد. بنابراین، درخواست بسیار ساده است: به ما نشان بده، اکنون چگونه شروع کنیم تا پایانی نیکو داشته باشیم.

کشیش وایلی لوری، مسول مراقبت‌های شبانی در کلیسای فرست پرزبیتترین در شهر جکسون ایالت میسیسیپی و استاد کمکی در دانشگاه بل‌هاون می‌باشد.

این مقاله در مجله [تیبل‌تاک](#) منتشر شده است.